

LIETUVOS JAUNIMO DIENŲ 2017* ATIDARYMO TEATRINIŲ VAIDYBINIŲ ETIUDŲ KONKURSO NUOSTATAI

* - toliau LJD 2017

1. Bendrosios nuostatos

- 1.1 Visi dalyvaujantys Konkurse toliau nuostatose vadinami **Dalyviais**.
- 1.2 LJD 2017 organizacinė komanda toliau nuostatose vadinama **Organizatoriais**.
- 1.3 **Pirmasis konkurso etapas** – konkursų nuostatų paskelbimas.
- 1.4 **Antrasis konkurso etapas** – etiudų video siuntimas, dalyvių registracija.
- 1.5 **Trečiasis konkurso etapas** – komisijos vertinimas ir atranka.
- 1.6 **Ketvirtasis konkurso etapas** – etiudų įtraukimas į atidarymo programą ir pristatymas LJD 2017 birželio 24 d. 11 val.

2. Konkurso tikslas

- 2.1 Sudaryti galimybes visiems norintiems, panaudojant savo talentus, sukurti LJD 2017 teatrinį vaidybinį etiudą ir taip dalyvauti šių dienų paruošime ir įgyvendinime.
- 2.2 Išrinkti LJD 2017 teatrinis vaidybinius etiudus, atitinkančius LJD 2017 temą „Tiesa padarys Jus laisvus“ Jn 8, 32 bei tikslinės grupės – tikinčio jaunimo – kultūrą.

3. Organizatoriai

- 3.1 Organizatoriai įsipareigoja:
  - 3.1.1. viešai skelbti informaciją apie konkursą bei jo eigą www.katalikai.lt
  - 3.1.2. skaidriai ir objektyviai vertinti ir atrinkti gautus video etiudus;
  - 3.1.3. informuoti visus konkurso dalyvius apie įtraukimą į LJD 2017 atidarymą;
  - 3.1.4. padėkoti konkurso dalyvius ir juos apdovanoti;
  - 3.1.5. oficialiai pristatyti visus LJD 2017 etiudų įgyvendintojus.

4. Dalyviai

- 4.1 Konkurse gali dalyvauti visi norintys.
- 4.2 Konkurso dalyvis turi pateikti organizatoriams tiksliai savo koordinates (elektroninio pašto bei namų adresus, mobilaus telefono numerį), kuriomis su juo būtų galima susisiekti bet kuriuo metu.
- 4.3 Atrinkti konkurso dalyviai sutinka dalyvauti LJD 2017 atidarymo programoje.

5. Reikalavimai teatriniam vaidybiniams etiudams

- 5.1 Etiudas turi būti originalus t.y. sukurtas konkurso dalyvio.
- 5.2 Teatrinio vaidybinio etiudo tema: išsilaisvinimas (Kas mus varžo šiame pasaulyje? Kaip ištrūkti iš šių pančių? Ką atneša išsilaisvinimas?)
- 5.3 Etiudas turėtų atspindėti konkrečią situaciją, nesistenkite papasakoti visą žmogaus gyvenimą.
- 5.4 Etiudo trukmė 3-5min.
- 5.5 Aktorių skaičius neribotas, raiškos priemonės taip pat.

6. Atrankos komisija, meninių vaidybinių etiudų vertinimo kriterijai

- 6.1 Vertinimo komisiją sudaro organizatoriai.
- 6.2 Vertinant kūrinį bus atsižvelgiama į 5 dalyje įvardintus reikalavimus ir meniškumą, technikumą, kūrybiškumą bei kūrinio išbaigtumą, visumą.
- 6.3 Vertinimo komisijos sprendimai yra neginčijami.

7. Informacija konkurso dalyviams

7.1 LJD 2017 meninių vaidybinių etiudų konkursas prasideda 2016 metų lapkričio 15 dieną ir baigiasi 2017 metų vasario 15 dieną, 17.00 valandą.

7.2 meninius vaidybinius etiudus konkurso dalyviai turi pristatyti į Lietuvos jaunimo pastoracijos centrą: siųsti wetrasfer elektroniniu paštu ltipc@yahoo.com

7.3 LJD 2017 etiudų konkurso atrinti dalyviai organizatorių bus apdovanoti prizais.

8. Baigiamosios nuostatos

8.1 Visi kilę ginčai sprendžiami LR įstatymų ir šių nuostatų nustatyta tvarka.

8.2 Organizatoriai turi teisę keisti ir pildyti renginio nuostatus bei pratęsti konkurso trukmę.

Laukiame Jūsų darbų ir linkime kūrybinės sėkmės!

Lietuvos Vyskupų Konferencijos Jaunimo pastoracijos taryba

Asmuo kontaktams – Roberta Daubaraitė-Randė telf. +370 613 33463, 8 45 507794,

ltipc@yahoo.com

PRIEDAS – Jono Evangelijos 15 skyriaus 1-17 eilučių peržvalga

„Jūs aš draugais vadinu“ – ši eilutė yra 15 Jono Evangelijos skyriuje. Šituos žodžius Jėzus pasako per paskutinę vakarienę. Jėzus sako daug dalykų, tačiau atrodo, kad tik Jonas klauso, nes kiti evangelistai nieko iš Jo žodžių daugiau neparašė, išskyrus „Tai yra mano Kūnas...“.

VIENYBĖ

Jėzus, puikiai žinodamas kas jo laukia, kalba apie meilę, apie savo santykį su mokiniais, apie vienybę: „Aš esu vynmedis, o jūs – šakelės.“ (Jn 15, 5). Tai yra tik vienas iš vienybės simbolių, kitas - yra vienas kūnas: mes esame Kristaus Kūno nariai – neatskiriamai sujungti. Taip pat ir vynmedis su šakelėmis yra gyvybės vienybė, vaisiaus nešimas. „Nuo manęs atsiskyre, jūs nieko negalite nuveikti“.

Jėzus kalbėdamas apie mūsų vienybę, ima modelį – savo vienybę su Tėvu – Trejybėje esančią vienybę „Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje!“ (Jn 15, 9). Ta pačia meile, kuri yra tarp Tėvo ir Sūnaus, tai yra Šventoji Dvasia, Jėzus myli mus ir nori, kad mes Jį taip mylėtume. Tai nereiškia, kad ji išstumia žmogišką meilę, - ne! Šventoji Dvasia neužmaugia mūsų žmogiškos meilės, ji ateina padaryti jos kilnesnės. Tokiu būdu mes tampame Dievišku paveikslu, panašumu.

DIDŽIAUSIA MEILĖ

Švenčiausioji Trejybė – Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia - yra draugai. Prieš pavadindama mus draugais Jėzus sako: „Nėra didesnės meilės kaip gyvybę už draugus atiduoti“ (Jn 15,13). Šv. Tomas Akvinietis padaro labai įdomią išvadą, nagrinėdamas klausimą: kokia meilė yra didesnis nuopelnas: meilė priešui ar meilė draugui. Mes spontaniškai atsakyme, jog meilė priešui. Kitoj vietoj Jėzus sako, jog koks jūsų nuopelnas, jei mylite tik savo draugus; mylėkite priešus. Bet tas pats Jėzus sako: „Nėra didesnės meilės kaip gyvybę už draugus atiduoti“. Vadinasi draugų meilė yra tobulesnė. Nes jei būtų atvirksčiai, tai Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia būtų priešai ☺. Šis Jėzaus pasakymas mums parodo Jo žvilgsnį į mus ir Jo žvilgsnį į Tėvą ir Šventąją Dvasią.

NORĖTI TO PATIES

„Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdu savo Tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje.“ (Jn 15, 10). Kaip galima suderinti įsakymus ir meilę? Įsakymas mums iškart nurodo į tam tikrą prievartą, aukštesnio ir žemesnio santykį. Iš tiesų turime sau pripažinti, jog iš esmės, giliausia prasme Dievas yra mums šeimininkas, mes esame visiškai nuo Jo priklausomi ir todėl Jis gali mums duoti įsakymus. Tačiau Jėzus kviečia mus į draugystę. Ar gali būti šeimininkas ir tarnas draugais? Mums turbūt sunku įsivaizduoti, nors istorijoje yra tokių atvejų, kai net vergai su savo šeimininkais buvo draugai. Tačiau Dievui nėra neįmanomų dalykų, ir ši draugystė tikrai gali būti, tačiau tik Dievo iniciatyva. Ir Jėzus tą sako: „Aš jus draugais vadinu“, Jis nori būti mūsų draugas.

Tas įsakymas – draugo įsakymas nuo šiol man nebėra įsakymas, nes tai yra mano paties troškimas. Formaliai žiūrint tai yra įsakymas, bet žiūrint tikslo prasme – aš noriu to paties, ko nori mano draugas. Man tai yra džiaugsmas, nes aš žinau, kad Jis man nori geriausio. Kai koks nors žmogus prašo mano laiko, dėmesio, pastangų, man yra sunku, ypač kai esu užimtas, pavargęs. Bet kai ateina draugas, tai tampa džiaugsmu. Tai yra naujas įsakymas: vidinis,

įrašytas širdyje; jis nebėra išorinis, nėra tas, kuris išrašytas akmenis plokštėse, kuris yra priverstinis, sunkus. Naujasis įsakymas atitinka mano širdies troškimą. Štai kodėl Jėzus sako: „Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (Jn 15, 11). Nes kas yra tas džiaugsmas? Daryti tai, ko nori mano draugas.

„Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau.“ (Jn 15,12). Kas yra draugas? Apie kurį aš galvoju, kuriuo aš rūpinuosi, kuriam aš dovanuju savo laiką, savo jėgas, kuriam man nieko negaila. Jėzus trokšta, kad mes vienas kitą mylėtumėm. Jei iš tikrųjų tarp mūsų su Jėzumi yra draugystė, jei iš tikrųjų Jį myliu, šis Jo įsakymas man tampa vidiniu poreikiu. Aš nebegaliu nemylėti.

„Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau“ (Jn 15, 14): kai šis formalus įsakymas taps vidiniu jūsų širdies poreikiu, kai jūs nebegalėsite gyventi be to, ką jums įsakau, kai jūs nebegalėsite nemylėti, kai negalėsite neatiduoti savęs kitiems, savo gyvybės už kitus, už draugus. Ką reiškia atiduoti savo gyvybę? Tai yra mirtis sau, savo egoizmui, senajam žmogui, kurio centre yra jis pats. Jėzus prašo mūsų išs centruoti t.y. draugą padaryti savo centru.

„Jau nebevadinau jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas.“ (Jn 15,15). Kodėl? Nes nėra to paties troškimo. Tarnas padaro savo darbą, sulaikia savo užmokesčio ir daugiau jam neįdomu. Jei yra daugiau darbo, jis laukia užmokesčio už viršvalandžius. Jis nežino savo šeimininko širdies. Jis šeimininko žodžius priima kaip įsakymą ir tai nekelia jam džiaugsmo.

DIEVIŠKA DRAUGYSTĖ

„... nes jums viską paskelbiau, ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs“ (Jn 15, 15 b) : Jis pasako mums savo giliausias paslaptis, atveria savo širdį, savo Tėvo Meilės paslaptį: Jėzus yra Tėvo Meilės atspindys, Jis yra atiduotas už pasaulio gyvybę, Jis yra didžiausia Meilės išraiška.

„Jūs aš draugais vadinau“ (Jn 15, 15): ir ne tik vadina, mes iš tikrųjų esame Jo draugai! Jis mus padaro draugais. Žmogiškąją prasme, kas mus padaro draugais? Tų pačių dalykų troškimas, paslapčių dalinimasis, vienybė, bendrystė. Dievas, tapdamas žmogumi, tampa žmogiškosios prigimties dalininkas, o mus padaro Dieviškosios prigimties dalininkais. Šį posakį galėtume išversti: jus aš Šventąja Dvasia myliu, jus aš Šventąja Dvasia perkeičiu, jus aš Šventąja Dvasia padarau Švč.Trejbės vidinio gyvenimo dalininkais.